

m-es U-alakú kialakítás alsó kősora jelezte, hogy egykor itt is állhattak kisebb-nagyobb kőfallal ellátott sírépítmények. A már említett út természetesen ezen időszak alatt is funkcionált. Az útrétegbe ásott sírok tanúsága szerint a temető használatának későbbi időszakán belül nyomvonala talán kissé keletebbre húzódott. A 2005-ös ásatáshoz hasonlóan ezen a lelőhelyen is igen nagy volt a sírsűrűség, a terület intenzív használata, sok sír vágta egymást, némely esetben 4–5-szörös szuperpozíciókat lehetett megfigyelni. A sírokat tehát leginkább már a római korban bolygatták. A későbbi bolygatásokat néhány 19–20. századi szemetesgödör, egy kút és egy szokatlanul mélyre alapozott pince L-alakú falazata (melyet gyakorlatilag egy még álló, helyben meghagyott római sírkő alsó részére építettek rá) jelentik.

VÁMOS PÉTER

49. Budapest, III. Békásmegyér-Ófalu, Rózsadomb utca 5.

Ró

A fenti területen három alkalommal – 2006. áprilisban, júniusban, júliusban – lakossági bejelentésre végzetünk leletmentést. A feltárás során római kori épületmaradványok kőfala és kiszedett falai, illetve római kori kerámia- és építési leletanyag került elő. Az épületmaradványoknál későbbre keltezhető volt összesen 4 csontvázas sír, ezek kora azonban keltezhető értékű leletanyag hiányában közelebről nem volt meghatározható. A szomszédok elmondása alapján a környező telkeken korábban végzett építési munkálatok során már kerültek elő sírok, azokat korábban középkorinak tartották(?). A BTM Adattári anyaga szerint a jelenlegi Ezüsthely utca (egykor Fő utca)–Templom utca sarkán római kori szarkofágfedél töredékét „őrizték” (Kuzsinszky B. feljegyzése, MuzKvtÉrt. II. 1908). A területen tehát eddig ismeretlen rendeltetésű római kori épület(ek) maradványaival (villagazdaság?), sírokkal és további ismeretlen korú temetővel kell számolni.

T. LÁNG ORSOLYA

50. Budapest, III. Csúcs-hegy, Harsánylejtő U, R, B, V, LT, Ró, Kö

2006. június 6. és december 20. között szondázó régészeti feltárást végeztünk az épülő lakópark területén. A lelőhely a Budai-hegységbe ékelődő Pilisvörösvári-árkot DNy-ről kísérő, a Csúcs-hegy (444 m)–Vihar-hegy (453 m) tömbjét magában foglaló sasbércecs vonulat ÉK-i oldalában a 2 röögöt elválasztó Virágos-nyereg alatt terül el. A kutatás első ütemében É-i, azaz az Aranyhegyipatak egyik jobb oldali mellékpatakjától a Solymárvölgy felé eső, mintegy 9,4 ha-os területrészen végeztük munkánkat, ahol a leendő utcák és – a terepen meglévő – jelentős szintkülönbségek miatt a hegy felől kísérő bevágás, rézsű területén alakítottuk ki hat szondaárkunkat. Az árkok 12–16 m-es, egy-egy rézsű esetében a 30–40

m-es szélessége már településszerkezeti következtetések levonását is lehetővé tette. A feltárás során előkerült mintegy 1900 objektum jelen tudásunk szerint 7 korszak leletanyagát eredményezte.

A terület ÉK-i szélén késő neolitikus és középső rézkori településmaradványok; áldozati gödrök kerültek felszínre. A késő bronzkor–kora vaskor időszakából származik egy több gócpontot, objektumsűrűsödést mutató horizontális telep tárolóvermekkel, földbe mélyített házakkal, nagy gödörkomplexumokkal, műhelyobjektumokkal. A terület középső É-i részén egy igen intenzív, földbe mélyített épületekből álló késő vaskori telep nyomai is körvonalazódtak. E területen húzódik egy kerítőárok határolt 1–2. századi kora római falu, melynek határában szőlőültető gödrök nyomait is dokumentáltuk. E résztől D-re a hegyoldalban pedig kemencékkel, házakkal, vízelvezető árkokkal lehatárolt középkori falu terült el.

Munkatársak: Tézer Zita, M. Virág Zsuzsanna, Havas Zoltán, Kárpáti Zoltán, Hancz Erika régészek.

SZILAS GÁBOR

51. Budapest, III. Hajógyár utca

Ró, Á

A Laktanya u. 1. sz. lakóház K-i tűzfala, ill. a falat átvágó, az épület homlokzati síkjából kiálló, mintegy 6 m hosszú pincelejáró mentén, a régészeti védett ingatlanon engedély nélküli földmunkát kezdtek. 2006. szeptember 4-én helyszíni bejárást tartottunk. A munkát leállítottuk, majd szeptember 19–21. között elvégeztük a kárfelmérést és leletmentést.

Minden árokszakaszban a vastag, modern, ill. újkori feltöltés alatt vékony, apró kavicsos járószint jelentkezett sárga agyagos alapozással. Alatta néhol 1 m-es vastagságot meghaladó humuszos, kevert köves feltöltést azonosítottunk, amelyből késő római, Árpád-kori leletek kerültek elő. A feltöltésben a B és a D árokszakaszokban öntött mészhabarcba rakott törtkőfalakat figyeltünk meg.

A B szakasz Ny-i tanúfalában, a lépcsőlejáró alapozása alatt 60 cm széles fal bontakozott ki, amelynek nézetében nem látszott csorbázat, így feltételezhető, hogy éppen az árok széléig ért egykor is a fal vagy pillér. Innen É-ra, a szakasz É-i végében a K-i és a Ny-i sarokban egy-egy, a gépi árokásás során átvágott, csorbázott mészhabarcos törtkőfalat dokumentáltunk. A falak a metszetalban megállapítható irányultságuk alapján egy épülethez tartoztak. A sík felületűnek tekinthető késő római–Árpád-kori feltöltés alatti rétegek erősen É felé lejtettek. Az agyagos, homokos kevert feltöltések már tisztán római kori kerámiát, épületcserepet tartalmaztak.

A déli szakasz K-i földfalának É-i részén ugyancsak a már említett humuszos feltöltésbe alapozott mészhabarcos törtkőfal sarkot azonosítottunk, amelynek belső sarkát az árokásás közben roncsolták.

KÁRPÁTI ZOLTÁN